

[Valdemar Thomsen.]

I Stedet for at slaa sig til Ro med, at Mangelen paa fremmede Raastoffer er den afgørende Hindring for at overvinde Arbejdsløsheden, burde Kræfterne samles om at faa Forbruget til i langt højere Grad, end Tilfældet er, at gaa i Retning af gensidige Tjenester. Der er slet ikke noget i Vejen for, at Byerhvervene kunde levere Landbruget Forbrugsgoder, der er nogenlunde uafhængige af Tilførsel udefra, f. Eks. gode, sunde Boliger og adskillige moderne Bekvemmeligheder. Til Gengæld kunde Landbruget levere det, som Byerne har Brug for, nemlig gode, sunde, vitaminrige Fødemidler i Stedet for Margarine og lignende usundt Kram. En højere Levestandard er betinget af, at der er Livsgoder til Raadighed, men ikke af, som man synes at gaa ud fra, at Goderne er til Stede i absolut bestemt Form. At faa iværksat gensidige Tjenester lader sig imidlertid kun gøre, hvis man lægger Forholdene saadan til Rette, at der bliver økonomisk Balance og Købekraft i Befolkningens brede Lag. Fortsætter man med den nuværende Tendens med rige Indtjeningsmuligheder for de forholdsvis faa Millionærer og for Valutacentralens Gullaschgrosserer — ja, saa vil Efterspørgselen være stor efter Luksus: Benzin, Gummi, Udenlandsrejser o. s. v., alt sammen valutaforøgende Ting, og Forbruget vil være ringe med Hensyn til det, der betyder Vekselvirkning og stor Omsætning, men som rigtignok ogsaa har til Forudsætning, at der til en Ydelse svarer en lige saa værdifuld Modydelse.

Teorien om, at Beskæftigelsesmulighederne staar og falder med Tilførslerne udefra, kan ikke være rigtig, thi i saa Fald vilde Følgen af, at vor Eksport og vor Import standsede, blive, at vi alle maatte lægge Hænderne i Skødet. En Situation med standset Eksport og Import vilde være meget ubehagelig, men den vilde hurtigt medføre — ikke at vi alle sammen gik arbejdsløse og sultede ihjel, men at Samfundet som Helhed tilpassede sig efter de ændrede Forhold. Tilpasningsevnen og den sunde Fornuft vilde gøre Underværker, og begge Dele bør ogsaa tages i Brug nu, da vi lider under indskrænket Handelssamkvem. I Stedet for at affinde os med den alt for store Arbejdsløshed som noget uundgaeligt maa vi gennem en fornuftig og tidssvarende Pengepolitik skabe Købekraft, Forbrug og Produktion, gensidige Tjenester, der vil betyde Arbejde og Fortjeneste, en højere Levestandard til saavel Byerhverv som Landbrug. Hvordan Udviklingen under vore

Forhold kan beforders i denne efter min Mening rigtige Retning, kan man se i det Genrejsningsforslag, vi har stillet.

Jeg vil til Slut sige, at Regeringen gør sig skyldig i en skæbnesvanger Uforstand, hvis den ikke nu under de forholdsvis gode Betingelser, der er til Stede, følger de moderne Økonomers Anvisninger vedrørende en til Bunds gaaende Rentesaenkning, som er et af de mest virksomme Midler mod Arbejdsløsheden.

Hans Hansen (Rørby): Den Debat, der er ført om Finanslovsforslaget i Aar, har, forekommer det mig, i mindre Grad, end den plejer, været interessant. Der har ikke været rejst væsentlig nye Spørgsmaal; jeg synes, Ministrenes Replikker har været holdt rent i Defensiven, og kun paa ganske faa Omraader er der kommet noget nyt frem.

Jeg vil gerne straks takke den højtærede Undervisningsminister for den Tale, han holdt om det tyske Mindretals kulturelle Stilling, og for de Foranstaltninger, han bebudede angaaende de tyske Skolers Tilsyn og Styrelse. Naar man har haft Lejlighed til at færdes meget i Grænseegnene, ved man, at det er et Spørgsmaal, som i høj Grad er aktuelt, og som alle dernede er optaget af. Det synes, som om man her kommer et vanskeligt Spørgsmaals Løsning nærmere paa den naturlige Maade, at Forældrene sammen med Lærerne overtager Tilsynet. Og hvad er egentlig mere naturligt? Til Krav, der gennem flere Aar har været rejst om Valg af særlige Skolekommissioner for de tyske Skoler i de sønderjyske Landsdele, knytter sig jo den næsten uløselige Vanskelighed at faa udarbejdet dobbelte Valglistor i de paagældende Kommuner. Ved den af den højtærede Undervisningsminister omtalte Foranstaltning, hvorefter Forældrene, der i Forvejen har tilkendegivet deres nationale Sindelag, paa hver Skole skal vælge et Forældrenævn, der fungerer som Skolekommission, synes jeg, det gamle Stridsspørgsmaal faar en god Løsning, og ogsaa en Løsning, der er i god dansk Tradition, en Løsning, der i Princippet bryder med Autorisationen fra oven. Ligeledes finder jeg det saare naturligt, at Skolekonsulenten for de tyske Skoler bliver en tysk Lærer, hvis Vikar lønnes af Skolefonden.

Hvad angaar Statstilskuddet, til de tyske Privatskoler, hvorom Ministeren udtalte, at der allerede administrativt var truffet en Ordning, mangler der jo fremdeles noget i den Ligestilling, som jeg mener, Privatskolerne burde have — og det gælder